

vi kan om det her foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem nævnte en Række Punkter — det er ikke min Mening at imødegaa dem alle; det er ingen Nytte til, thi jeg har en Følelse af, at hans Kritik ikke bunder saa dybt, som det ser ud til, hvilket han ogsaa lod skinne igennem. Naar det ærede Medlem kritiserer de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder om Kosten, saa vil jeg gerne have Lov til at henvise det ærede Medlem til at læse §§ 39 og 57. Han vil i § 57 finde et udtrykkeligt Forbud mod, at Skibsføreren tager Mandskabets Bispising i Entreprise. Det er altsaa forbudt Skibsføreren gennem Mandskabets Forplejning at søge en personlig Fordel.

Det ærede Medlem fremdrog en anden Bestemmelse i Lovforslaget, nemlig at en Sømand kunde bringes om Bord ved Politiets Foranstaltning. Dette Spørgsmaal blev ogsaa berørt af det ærede Medlem Hr. Fraenkel, og jeg er fuldt ud enig med ham i hans Opfattelse deraf. Der er ikke Tvivl om, at det i mange Tilfælde vil være i Sømandens velforstaaede Interesse, at Politiet sørger for at faa ham om Bord, men det ærede Medlem Hr. P. Andersen fremstillede Forholdet saaledes, at Politiet, saa snart de saa en Sømand, foer de paa ham, og saa om Bord med ham lige paa Øjeblikket. Det Indtryk fik man da, men Forholdet er i Virkeligheden det, at Politiet ikke tager Affære, før end Sømanden, naar han har faaet en lille Donner paa, laver Fæst i Gaden. Først naar Politiet derved føler sig foranlediget dertil, tager det Affære. Og i saa Tilfælde vil jeg tro, at det er heldigt, at Politiet bringer ham om Bord i Stedet for at bringe ham et andet Sted hen, hvor der ikke er saa godt at være. Det er, som sagt, i Sømandens velforstaaede Interesse.

Det ærede Medlem fremsatte ogsaa en Kritik af, at man i det foreliggende Forslag havde strøget en Bestemmelse om, at Rederierne var forpligtede til at yde en Maanedes Hyre til Enke og Børn efter en afdød Sømand. Jeg maa da gøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad han sandsynligvis er vidende om, at denne Bestemmelse ligeledes er blevet strøget i det svenske og norske Udkast. Nu kan man naturligvis ikke forlange, at det ærede Medlem, naar han staar op og kritiserer Forslaget, da ogsaa skal fremføre de Momenter, der taler til Gunst for de Ændringer, som han kritiserer, det maa man overlade til Modparten.

Naar jeg ikke tager mig det ærede Medlems Kritik saa nær, støtter jeg det bl. a. derpaa, at det ærede Medlem jo lige saa godt som jeg ved, at der i den nordiske Fælleskommission har været tre Organisationsmedlemmer med fra dansk Side til at udarbejde det foreliggende Forslag. De tre Medlemmer var Forretningsfører for Sømandenes Forbund Christian Borgland, Maskinmester Møller og Søfyrbøder Søndervang. De nævnte tre Medlemmer har ikke, saa vidt jeg ved, paa noget Punkt taget Forbehold med Hensyn til den foreliggende Indstilling. Efter min Mening er det et meget godt Forslag, der foreligger, og jeg skulde tro, at man i Udvalget kunde blive enig om at gennemføre dette Forslag uden dybtgaaende Ændringer. Vi maa jo huske paa, at det gælder om at faa en fælles nordisk Lovgivning paa dette Omraade, det er det, vi har taget Sigte paa, og det er i den Anledning, at Kommissionen er blevet nedsat. Det foreliggende Lovforslag er paa næsten alle Punkter i Overensstemmelse med de Forslag, der er fremkommet i de andre nordiske Lande — i Sverige er Forslaget, saa vidt jeg ved, allerede gennemført.

Med disse Ord skal jeg paa ny anbefale begge Forslagene til velvillig Behandling her i Tinget. Jeg vil forbeholde mig senere at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg.

P. Andersen: Det ærede Medlem Hr. Carl Sørensen udtalte, at der var det at bemærke ved de socialdemokratiske Talere, at der var en paafaldende Modsætning mellem deres Optræden, naar de stod heroppe paa Talerstolen, og deres Optræden, naar de var nede i Salen. Det ærede Medlem synes at have den Opfattelse, at Socialdemokraterne er ganske rare og behagelige Mennesker i det daglige Samkvem, saa længe man har dem paa Tomandshaand, eller man træffer dem udenfor denne Sal eller nede mellem Stolerækkerne, men naar de kommer herop, bliver de helt andre Individuer, saa slaar de om sig med store Armbevægelser og bruger stærke Ord, og saa er de ikke saa behagelige at have med at gøre. Jeg er ikke saa gammel Rigsdagsmand som det ærede Medlem, og jeg har hele Tiden haft den Opfattelse, at man ved et Lovforslags første Behandling skal sige heroppe fra, hvad man har imod Lovforslagets enkelte Paragraffer, for derigennem at præcisere sin Stilling, saaledes at man kan føre Sagen videre ved Udvalgsbehandlingen. Jeg har været ude for dette, at